

motivere min Stilling, og hvorledes jeg vil stemme til denne Dagsorden. Denne Dagsorden, som er foreslaaet, indeholder ikke dette Vigtige og Betydningsfulde, hvorfor jeg vil stemme enten for eller imod (Nei!); thi jeg finder, at ligesaa lidt som de foregaaende Ministerier have modtaget noget saadant Slags Dagsorden fra Rigsdagen, ligesaa lidt bør det nuværende Ministerium modtage en saadan. Den Stilling og sammes Følger, hvorunder det nuværende Ministerium befinder sig, er en Arv fra dets Formænd og Formænds Formænd og atter Formænds Formænd (Fatter), det er en Arv, som er forplantet lige fra Martsprogrammets Tilblivelse, og sølgelig kan jeg ikke finde, at dette Ministerium skal lide under haardere Fordringer, end de andre have lidt under, og nyde enten mere eller mindre Tilid, end der er tilkjendt de foregaaende Ministerier. Det er derfor min Mening, at jeg hverken vil stemme for eller imod den foreslaaede Dagsorden.

Jesperfen: Den ærede Udenrigsminister harde ganske vist fuldkommen Ret, da han yttrede, at man om den nu foreslaaede Dagsorden kunde sige det Samme, som han forleden Dag sagde om Adræsen (Hør!), hvorved jeg ganske sikkert troer, han sigtede til sin Distring i Rigsdagstidendens Nr. 80, nemlig, at „der ogsaa i denne Dagsorden er Ting, som ikke ere klare eller fuldkommen tydelige, hvor man ikke af Bogstavet kan læse sig til, hvad Meningen er“; det er sandt, og hvad her er udtalt, stadfæster det tilfulde. Medens jeg saaledes har hørt en Taler, den ærede Rigsdagsmand for Kiøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Krieger) sige, at Dagsordenen kun har en tilbagestuenende Charakter, og at den altsaa skulde være en Kritik over det Forbigangne, (Krieger: Nei! Nei!) har jeg hørt saavel Forslagsstilleren af Dagsordenen, som den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Clausen) udtale sig ganske anderledes. Forslagsstilleren har sagt, at Dagsordenen indeholdt uesterlige Betingelser, de allertarveligste og nødvendigtigste Fordringer, og den nævnte Rigsdagsmand fra Frederiksborg Amt har sagt, at de Punkter, som her ere opstillede, maane vi holde fast paa, indtil de blive fravristede os med

overmægtig Bøld. Stillet mellem disse forskjellige Udtalelser, tilstaaer jeg, at jeg slet ikke veed, hvad Meningen med den foreslaaede Dagsorden er (Saa!). Den Mand, som har foreslaaet den, maa vide det bedst, og det vilde glæde mig, om han vilde udtale sig fuldkommen tydeligt (Nei!). Foreligger der nu vel nogen Anledning for Folkethinget til at gjøre nogensomhelst Udtalelse? Det troer jeg ikke. Efter min Formening skulde en saadan Udtalelse dog ingenlunde være en Kritik over det Forbigangne; — man mener dog sikkert, at det skulde være en Advarsel, en Instrux om det Tilkommende (Hør!), om hvilket, vel at mærke, Ministeriet har sagt, at det for Diebliffet Intet kunde meddele os derom, og denne Erklæring fra Ministeriets Side forstaaer jeg fuldkommen vel, den er mig aldeles tilfredsstillende. Jeg troer, det er det Rigtigste at afholde sig fra at sælde Dom om Ting, man ikke kender, og at vente til den Dag, da Ministeriet lægger sin Politik frem for os, og hvis vi da finde, at Ministeriet skal drages til Ansvar, saa skal jeg heller ikke vige et Skridt tilbage deraf (Grundtvig: Bagefter!). Ja, man kan ikke drage en Mand til Ansvar, før han har gjort Noget; jeg har aldrig hørt, at Noget er bleven straffet for den Gjerning, han ikke har gjort (Grundtvig: Men til rette Tid!) Seer jeg nu hen til Dagsordenens Indhold, saa finder jeg heller ikke liden Betænkelse. Her fremhæver man tre Punkter, som vi skulle udtale os om; men hvorfor, maa jeg spørge, har man draget netop disse tre Punkter frem? Er det, fordi man deri har fundet det Vigtigste af det, man formener, der for Diebliffet er Tale om i den diplomatiske Verden, ved Danmarks Forhandlinger med Udlandet? (Ja!) Hvis saa er, saa troer jeg, det er en stor Bidsfarelse. Saavidt jeg har forstaaet de Meddelelser, som ere gjorte Folkethinget, yttre der sig fra flere Sider en høist farlig Stræben efter at bringe, ikke alene Slesvig, men hele Danmark ind i et saadant Forhold, at det i Birkeligheden vil blive Tydskland underordnet, at der ikke indtil Dødsdøden og Stagen vil blive en Blet, hvor man jo i meget vigtige Stykker vil blive nødt til at